



The Holy See

Pāvesta Franciska
apustuliskā vizīte
Lietuvā, Latvijā un Igaunijā
2018. gada 22.–25. septembrī

OKUPĀCIJU UN BRĪVĪBAS CĪŅU MUZEJA APMEKLĒJUMS SVĒTĀ TĒVA LŪGŠANA

Viļņa
23. septembris 2018

[Multimedia]

“Mans Dievs, mans Dievs, kāpēc tu mani esi atstājis?” (*Mt 27, 47*)

Tavs sauciens, Kungs, nebeidz aizvien skanēt un atbalsojas šajos mūros, kas atgādina par tām ciešanām, kuras piedzīvoja daudzi šīs tautas bērni. Lietuvieši un citu tautību cilvēki fiziski cieta to varmāku virskundzības murgu dēļ, kuri gribēja visu kontrolēt.

Tavā saucienā, Kungs, atbalsojas nevainīgā cilvēka sauciens, kas pievienojas tavējam un paceļas uz debesīm. Tā ir sāpju un rūgtuma, vilšanās un bezspēcības, cietsirdības un bezjēdzības Lielā piektdiena, ko piedzīvoja šī lietuviešu tauta nevaldāmo ambīciju dēļ, kuras sirdi nocietina un padara aklū.

Šajā piemiņas vietā mēs sirsnīgi tevi lūdzam, Kungs, lai tavš sauciens mums palīdz būt nomodā. Lai tavš sauciens, Kungs, atbrīvo mūs no garīgās slimības, kuras kārdinājums mūs kā tautu joprojām piemeklē, proti, kārdinājums aizmirst savus senčus, aizmirst, ko tie piedzīvoja un izcietā.

Lai mēs tavā saucienā un savu tik daudz cietušo priekšteču dzīvē rastu drosmi sevi izlēmīgi veltīt tagadnes un nākotnes labā; lai šis sauciens mūs mudina nepiemēroties šā brīža modei, saukļiem, kas tiecas visu vienkāršot, un centieniem ierobežot vai atņemt cieņu, ar kuru tu esi apveltījis

cilvēkus.

Kungs, lai Lietuva ir cerības bāka. Lai tā ir darbīgas piemiņas zeme, kas ar atjaunotu apņēmību iesaistās cīņā pret ikvienu netaisnību. Lai tā veicina radošus pūliņus, kas veltīti tam, lai aizstāvētu visu cilvēku tiesības, sevišķi visneaizsargātāko un visievainojamāko cilvēku tiesības. Un lai Lietuva ir skolotāja, kas rāda izlīgšanas un dažādības harmonizēšanas priekšzīmi.

Kungs, nepieļauj, ka mēs kļūstam kurli un nedzirdam visu to saucienus, kuri šodien turpina pacelt savu balsi līdz debesīm.